۞ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۖ
كِتَٰبَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ
بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ فَمَا ٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهِۦ
مِنۡهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا
تَرَٰضَيۡتُم بِهِۦ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡفَرِيضَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمٗا ٢٤ وَمَن لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ مِنكُمۡ طَوۡلًا أَن يَنكِحَ
ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ فَمِن مَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُم مِّن
فَتَيَٰتِكُمُ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۚ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِإِيمَٰنِكُمۚ بَعۡضُكُم
مِّنۢ بَعۡضٖۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٖ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ
أَخۡدَانٖۚ فَإِذَآ أُحۡصِنَّ فَإِنۡ أَتَيۡنَ بِفَٰحِشَةٖ فَعَلَيۡهِنَّ نِصۡفُ
مَا عَلَى ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ مِنَ ٱلۡعَذَابِۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ ٱلۡعَنَتَ
مِنكُمۡۚ وَأَن تَصۡبِرُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ
٢٥ يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمۡ وَيَهۡدِيَكُمۡ سُنَنَ ٱلَّذِينَ
مِن قَبۡلِكُمۡ وَيَتُوبَ عَلَيۡكُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٢٦

(24) Nu vă este permisă vouă mariajul cu femeile căsătorite, decât în cazul în care acestea sunt sclave pe care le-ați dobândit dintre prizonierele de război. [În cazul acestora] vă este permisă vouă apropierea de ele după ce pântecele [uterele] lor au fost purificate și anume, după menstruație. Așadar, Allah v-a oprit vouă cu strictețe [căsătoria cu femeile mai înainte menționate]. În afara lor, orice alte femei vă sunt premise [pentru căsătorie], căutând prin intermediul averilor voastre protejarea și castitatea voastră, prin ceea ce este permis și nu prin relații ilicite [adulter]. Față de cele cu care v-ați bucurat prin intermediul mariajului, oferiți-le dota [mahr] pe care Allah a prescris-o ca o obligativitate pentru voi. Nu este un păcat în cele asupra cărora ați căzut de acord referitor la mărirea sau micșorarea dotei, după fixarea ei în prealabil. Allah cunoaște creațiile Sale [și situația lor] și Lui nu îi este nimic ascuns, și El este Înțelept în orânduirea și legile Sale.

(25) O, voi, bărbaților! Acela dintre voi care nu poate, din cauza deficitului material, să se căsătorească cu femei libere, îi este permisă lui mariajul cu [o femeie] dintre sclavele altcuiva, dacă ele vi se arată vouă ca fiind dreptcredincioase, și Allah știe credința voastră, precum și ascunzișurile situațiilor voastre. Voi și ele sunteți egali în religie și ca oameni, așadar, nu refuzați legământul cu ele. Căsătoriți-vă cu ele cerând permisiunea stăpânilor lor și oferiți-le dotele lor, fără vreo lipsă și fără amânare. Aceasta în cazul în care ele sunt cuvioase și nu recurg la relații ilicite, nici în mod public, și nici în secret. În cazul în care ele s-au căsătorit și, mai apoi, au comis adulter, li se va aplica jumătate din pedeapsa unei femei libere, și anume biciuirea cu cinzeci de lovituri, fără a fi lovite cu pietre; spre deosebire de [pedeapsa] pentru femeile libere care comit adulter. Cele menționate cu privire la legiferarea căsătoriei cu femeile sclave dreptcredincioase și virtuoase reprezintă o permisiune acordată celui care se teme de a cădea în păcatul adulterului și nu este în măsură [din punct de vedere material] să se căsătorească cu femei libere. Cu toate acestea, a fi răbdător și a se abține de la căsătoria cu femei sclave este mai indicată. Allah este Iertător și Îndurător cu supușii Săi care s-au căit și din Îndurarea Sa asupra lor se află și prescrierea căsătoriei cu femei sclave în cazul în care ei nu sunt în măsură să se căsătorească cu femei libere și se tem astfel de a cădea în păcatul adulterului.

(26) Allah Preaslăvitul dorește ca prin legiferarea acestor prescripții să vă evidențieze cadrele Legii Sale și ale religiei Sale, precum și cele în care se află beneficii pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. [De asemenea], El voiește să vă îndrume spre căile profeților de dinainte de voi referitor la ceea ce este permis și la ceea ce este interzis, către nobilele lor calități distinctive și conduita lor aleasă, spre a-i urma. Allah dorește să vă reîntoarcă pe voi de la nesupunerea arătată Lui, la supunere; și El le știe pe cele în care se află beneficiile robilor Săi, poruncindu-le să le urmeze, și este Înțelept în prescripțiile și orânduirile Sale pentru ei.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Interzicerea căsătoriei cu femeile căsătorite [anterior], indiferent dacă sunt libere sau sclave, până când nu se termină perioada lor de așteptare [‘iddah], indiferent de motiv. 2 - Dota femeii este plătită după întreținerea relațiilor intime pentru consumarea căsătoriei dintre cei doi soți, și este permis ca femeia să renunțe la o parte din dota ei, dacă dorește acest lucru. 3 - Permisiunea căsătoriei cu sclave dreptcredincioase în condițiile în care [un bărbat] nu are posibilitatea materială de a se căsători cu o femeie liberă.

4 - Printre obiectivele Legii islamice se numără și evidențierea [și separarea] adevărului de rătăcire și îndrumarea oamenilor către legile călăuzirii [religiei adevărate] care să îi readucă pe calea lui Allah Preaînaltul.

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيۡلًا عَظِيمٗا ٢٧ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ
عَنكُمۡۚ وَخُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ ضَعِيفٗا ٢٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ
تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٖ مِّنكُمۡۚ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ
ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٢٩ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ عُدۡوَٰنٗا
وَظُلۡمٗا فَسَوۡفَ نُصۡلِيهِ نَارٗاۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ
يَسِيرًا ٣٠ إِن تَجۡتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنۡهَوۡنَ عَنۡهُ نُكَفِّرۡ
عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَنُدۡخِلۡكُم مُّدۡخَلٗا كَرِيمٗا ٣١
وَلَا تَتَمَنَّوۡاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبُواْۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٞ مِّمَّا ٱكۡتَسَبۡنَۚ
وَسۡـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيۡءٍ
عَلِيمٗا ٣٢ وَلِكُلّٖ جَعَلۡنَا مَوَٰلِيَ مِمَّا تَرَكَ ٱلۡوَٰلِدَانِ
وَٱلۡأَقۡرَبُونَۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ فَـَٔاتُوهُمۡ
نَصِيبَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدًا ٣٣

(27) Allah voiește să vă ierte vouă și să treacă cu vederea păcatele, pe când cei care se ghidează după poftele și dorințele lor, râvnesc să vă depărtați cu desăvârșire de la drumul cel drept.

(28) Allah voiește să vă ușureze vouă prin cele prescrie și astfel nu vă împovărează cu ceea ce nu sta în putința voastră; deoarece El cunoaște slăbiciunea specifică omului, atât din punctul de vedere al constituției, cât și al caracterului și conduitei sale.

(29) O, voi cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Nu vă luați unii altora averile pe nedrept, prin forță, furt, mituire etc; ci stabiliți tranzacții comerciale de comun acord între cei implicați. În acest caz, vă este permis să le consumați și să le folosiți [așa cum doriți]. Nu vă ucideți unii pe alții, [nici] nu vă luați singuri viața și nici nu vă conduceți pe voi către [distrugere și] pierire. Cu adevărat, Allah este Îndurător cu voi, și din Îndurarea Sa asupra voastră v-a interzis degradarea vieților, averilor și a onoarei voastre.

(30) Pe cel care va da curs celor interzise și va lua din averea altcuiva pe nedrept, sau îl va ataca, ucigându-l sau în orice alt fel, fiind conștient de nelegiuirea sa și nu datorită neștiinței sau a uitării, pe acela îl va face Allah să intre într-un Foc cumplit în Ziua Judecății, a cărui văpaie și suferință sunt crunte. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, căci El este Cel cu putere peste toate și nu există nimic care să nu stea în puterea Sa.

(31) O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă voi stați departe de păcatele majore, precum politeismul, neascultarea părinților, uciderea unui suflet pe nedrept și folosirea cametei, Noi vom trece cu vederea păcatele voastre mai mici, iertându-vă și ștergându-vi-le vouă și vă Vom pune pe voi într-un loc nobil, în Paradis.

(32) O, voi, dreptcredincioșilor! Nu râvniți la cele cu care Allah i-a binecuvântat într-o mai mare măsură pe unii dintre voi față de ceilalți, pentru ca acest lucru să nu vă conducă la ostilitate și invidie. Nu se cuvine femeilor să râvnească la lucrurile menite anume bărbaților [asemeni cotei din moștenire, participării la lupte, etc], pentru că fiecare dintre aceștia își au partea lor din lucrurile care li se cuvin; și cereți-I lui Allah să sporească darurile Sale [harul Său] asupra voastră. Allah este Știutor al tuturor lucrurilor și El a prescris fiecăruia dintre voi acele fapte care i se potrivesc lui.

(33) Fiecăruia dintre voi i-am destinat o cotă pe care o va moșteni din cele pe care le-au lăsat părinții și rudele voastre ca succesiune. Aceia cu care v-ați conjurat, încheind un legământ cu privire la moștenirea reciprocă și susținere, dați-le cota lor din aceasta [asupra căreia v-ați înțeles]. Cu adevărat, Allah este Veghetor asupra a tot și a toate, așa cum El cunoaște și jurămintele și legămintele voastre. Moștenirea pe baza jurământului era prezentă în islam, apoi a fost abrogată.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nemărginirea îndurării lui Allah pentru supușii Săi, de vreme ce El iubește ca aceștia să își ceară iertare, și iubește să le ușureze lor situația. Oamenii care își urmează [doar] propriile lor pofte și dorințe doresc să[-i] rătăcească [pe ceilalți] de la calea cea dreaptă.

2 - Legea islamică protejează drepturile oamenilor și reprezintă o pavăză împotriva vătămării lor, a averilor și a onoarei [lor] și a prescris cele mai mari pedepse pentru aceasta.

3 - Îndepărtarea de păcatele majore este unul dintre cauzele intrării în Paradis și iertării păcatelor [mai] mici.

4 - Acceptarea împărțirii binecuvântărilor lui Allah asupra oamenilor și oprirea de la a urmări cele aflate în posesia celorlalți sunt calități care îl vor ajuta pe om să se ferească de invidie și ostilitate față de cele destinate de Allah Preaînaltul.

ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ
بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ
حَٰفِظَٰتٞ لِّلۡغَيۡبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهۡجُرُوهُنَّ فِي ٱلۡمَضَاجِعِ
وَٱضۡرِبُوهُنَّۖ فَإِنۡ أَطَعۡنَكُمۡ فَلَا تَبۡغُواْ عَلَيۡهِنَّ سَبِيلًاۗ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيّٗا كَبِيرٗا ٣٤ وَإِنۡ خِفۡتُمۡ شِقَاقَ بَيۡنِهِمَا
فَٱبۡعَثُواْ حَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهِۦ وَحَكَمٗا مِّنۡ أَهۡلِهَآ إِن
يُرِيدَآ إِصۡلَٰحٗا يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيۡنَهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
خَبِيرٗا ٣٥ ۞ وَٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشۡرِكُواْ بِهِۦ شَيۡـٔٗاۖ
وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنٗا وَبِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ
وَٱلۡجَارِ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡجَارِ ٱلۡجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلۡجَنۢبِ
وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخۡتَالٗا فَخُورًا ٣٦ ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ
وَيَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِ وَيَكۡتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ
ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ٣٧

(34) Bărbații sunt cei care au grijă de femei și sunt susținătorii lor, datorită celor cu care Allah i-a favorizat și particularizat, și datorită obligativității lor de a le oferi cele necesare traiului, a le susține [și a se îngriji de ele]. Iar femeile bune și dreptcredincioase se supun Domnului lor și dau ascultare soților lor, păzesc tot ceea ce le aparține acestora, în lipsa lor, prin intermediul suportului și al succesului oferit de Allah. O, voi, soților! În privința acelora pentru care vă temeți că vor fi neascultătoare față de soții lor, prin vorbă sau faptă, începeți prin sfătuirea lor, reamintindu-le de Allah și îndemnându-le să se teamă de El. Însă dacă ele nu vor asculta de voi, părăsiți-le în paturile lor, întorcându-le spatele și refuzând relațiile intime cu ele. Însă dacă nici așa nu vă vor da ascultare, încercați să le corectați și să le atrageți atenția lovindu-le [foarte] ușor. Dacă ele au redevenit apoi ascultătoare, nu le abuzați cu nedreptate și nici nu le mustrați cu asprime. Cu adevărat, Allah este mai presus de tot și de toate și El este Măreț prin Natura Sa și prin Atributele Sale, așadar temeți-vă de El.

(35) O, voi, tutori ai celor doi soți! Dacă vă temeți că divergențele dintre voi pot conduce la dușmănie sau la ceva și mai grav desemnați un bărbat drept din familia soțului și un bărbat drept din familia soției, pentru a judeca [și a decide] în privința a ceea ce este mai potrivit pentru ei – separarea sau acordarea de ajutor [pentru a se împăca]. Însă împăcarea lor este mai plăcută și mai bună. Dacă cei doi arbitri au dorit împăcarea lor și au reușit acest lucru, Allah îi va ajuta pe cei doi soți și va îndepărta divergențele dintre ei. Cu adevărat, lui Allah nu îi este ascuns nimic despre situația robilor Săi și El cunoaște în detaliu cele ascunse de inimile lor.

(36) Adorați-L pe Allah, Unicul, supunându-vă Lui și nu adorați pe nimeni altcineva în afară de El! Purtați-vă bine cu părinții voștri, respectați-i și ascultați-i. Fiți binevoitori față de rudele voastre, față de orfani și față de nevoiași. De asemenea, fiți buni cu vecinii voștri care vă sunt rude, precum și cu cei cu care nu sunteți înrudiți. Arătați bunăvoință față de tovarășii voștri care vă însoțesc și față de călătorul care se afla în dificultate și nu se poate întoarce la casa și familia sa. Fiți buni cu sclavii voștri, căci Allah nu îl iubește pe cel arogant, ce se îngâmfează, lăudându-se și semețindu-se printre oameni.

(37) Allah nu îi iubește pe cei care opresc de la dăruirea care le-a fost impusă lor din binecuvântările cu care Allah i-a îndestulat; și poruncesc și altora aceasta prin vorbele lor. Ei țin ascunse proviziile materiale și știința, precum și alte daruri cu care i-a binecuvântat Allah. Ei nu lasă adevărul să fie cunoscut oamenilor, și îl țin ascuns, înlesnindu-le astfel ceea ce este rău și nedrept. Acestea sunt calități specifice necredincioșilor și Noi, cu adevărat, le-am pregătit lor o pedeapsă înjositoare.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Confirmarea tutelei bărbaților asupra femeilor, datorată favorizării lor de către Allah prin particularizarea în această privință și datorită obligațiilor ce tronează asupra lor, și dintre acestea, cea mai evidentă fiind obligația întreținerii materiale.

2 - Avertizarea cu privire la defăimarea și înjosirea femeii prin metodele de corectare a acesteia, amintindu-i-se robului [bărbatului] puterea și supremația [gloria] lui Allah, Preaslăvitul, asupra sa.

3 - Avertizarea cu privire la conduita și atitudinea respingătoare ale cărei caracteristici sunt semețirea, aroganța, zgârcenia, ascunderea științei folositoare și împiedicarea accesului oamenilor de la ea.

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ
سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

(38) De asemenea, Le-am pregătit pedeapsa celor care dăruiesc din averile lor doar pentru a fi văzuți și lăudați de oameni, în vreme ce ei nu cred în Allah, și nici în Ziua de Apoi. [Acestora] le-am pregătit osândă rușinoasă [înjositoare]. Ei au fost rătăciți de Satana, prin faptul ca ei l-au urmat și ce rău tovarăș și-a luat cel care este în permanentă însoțit de el.

(39) Și cu ce i-ar afecta pe ei dacă ar crede cu adevărat în Allah și în Ziua de Apoi și ar dărui cu devoțiune și sinceritate din averile lor pe calea lui Allah?! Dimpotrivă, în aceasta s-ar afla tot binele pentru ei și Allah cunoaște situația lor și nu îi este ascunsă Lui. Iar fiecare [dintre ei] va fi răsplătit pentru faptele lor.

(40) Cu adevărat, Allah este drept și El nu îi nedreptățește cu nimic pe supușii Săi; El nu micșorează din faptele lor bune nici cât greutatea unei furnici, și nu sporește cu nimic faptele lor rele. [Și chiar] Dacă faptele bune ar fi [atât de mici] cât nucleul unui atom, El le va spori răsplata lor ca o binecuvântare de la El și va dărui peste această sporire o răsplată măreață.

(41) Cum va fi [oare] în Ziua Judecății [atunci] când Vom aduce fiecare profet pentru a fi martor la cele pe care le-a făcut comunitatea sa, și te vom aduce pe tine, o, trimisule, martor pentru comunitatea ta?!

(42) În acea Zi măreață, cei care nu au crezut în Allah și au fost nesupuși față de profetul Său își vor dori să se prefacă în țărână și să fie făcuți una cu pământul. [Însă] Nimic din cele făcute de ei nu îi vor fi ascunse lui Allah, căci [atunci] Allah va închide gurile lor și nu vor mai putea ei grăi, și va îngădui mâinilor și picioarelor lor să vorbească și să facă mărturie împotriva lor.

(43) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Nu împliniți Rugăciunea atunci când sunteți în stare de ebrietate, până când vă treziți și puteți să înțelegeți ceea ce spuneți. Această reglementare era valabilă înainte de interzicerea totală a alcoolului [khamr]. [De asemenea] Nu împliniți rugăciunea atunci când sunteți în stare de impuritate și nu intrați astfel în moschei, înainte de a face baia rituală de purificare, decât dacă sunteți în trecere, fără a rămâne [fără a ședea] în ea. Dacă ați fost atinși de o boală care vă interzice folosirea apei sau sunteți în călătorie, sau v-ați făcut nevoile sau ați întreținut relații intime cu soțiile voastre și nu găsiți apă, atunci căutați niște pământ fin, [țărână fină] lipsit de impurități, cu care să vă ștergeți fețele și mâinile. Cu adevărat, Allah iartă lipsurile voastre și El este Îndurător cu voi.

(44) O, tu, profetule! Oare nu îi cunoști tu pe evreii cărora Allah le-a dat cunoașterea [știința] în privința Torei, și care [mai] apoi au schimbat călăuzirea pe rătăcire?! O, voi, dreptcredincioșilor! Ei sunt persistenți în încercările lor de a vă rătăci și de a vă îndepărta pe voi de la calea cea dreaptă cu care a venit profetul.

Dintre pildele acestor versete:

1 - O expresie a perfecțiunii și desăvârșirii Dreptății și Îndurării lui Allah este și aceea că El nu îi nedreptățește pe robii Săi câtuși de puțin și îi binecuvântează, prin sporirea faptelor lor bune.

2 - Seriozitatea și oroarea Zilei Judecății, și magnitudinea pedepselor care îl așteaptă pe cel necredincios îl fac pe acesta să își dorească să fi fost [o mâna de] țărână.

3 - Rugăciunea și poposirea în moschee sunt interzise în starea de impuritate, însă nu este nicio problemă dacă cineva traversează moscheea, fără a zăbovi [a se așeza] în ea.

4 - Facilitarea oferită de către Allah supușilor Săi prin legiferarea purificării uscate [tayammum] atunci când nu există apă sau [omul] nu are capacitatea de a o folosi.

وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِأَعۡدَآئِكُمۡۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيّٗا وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ نَصِيرٗا ٤٥
مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُواْ يُحَرِّفُونَ ٱلۡكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ
سَمِعۡنَا وَعَصَيۡنَا وَٱسۡمَعۡ غَيۡرَ مُسۡمَعٖ وَرَٰعِنَا لَيَّۢا بِأَلۡسِنَتِهِمۡ
وَطَعۡنٗا فِي ٱلدِّينِۚ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ قَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَا وَٱسۡمَعۡ وَٱنظُرۡنَا
لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَقۡوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلٗا ٤٦ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ ءَامِنُواْ بِمَا نَزَّلۡنَا
مُصَدِّقٗا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبۡلِ أَن نَّطۡمِسَ وُجُوهٗا فَنَرُدَّهَا
عَلَىٰٓ أَدۡبَارِهَآ أَوۡ نَلۡعَنَهُمۡ كَمَا لَعَنَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلسَّبۡتِۚ وَكَانَ أَمۡرُ
ٱللَّهِ مَفۡعُولًا ٤٧ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفۡتَرَىٰٓ إِثۡمًا عَظِيمًا ٤٨
أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمۚ بَلِ ٱللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ
وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ٤٩ ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ
وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمٗا مُّبِينًا ٥٠ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا
مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡجِبۡتِ وَٱلطَّٰغُوتِ وَيَقُولُونَ
لِلَّذِينَ كَفَرُواْ هَٰٓؤُلَآءِ أَهۡدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ سَبِيلًا ٥١

(45) O, voi, dreptcredincioșilor! Allah Preaslăvitul și Preaînaltul îi cunoaște mai bine decât voi pe vrăjmașii voștri, El v-a informat cu privire la ei și v-a făcut cunoscută dușmănia lor; iar Allah vă este de ajuns ca Ocrotitor pentru a vă apăra de răutatea lor. Allah vă este de ajuns ca susținător pentru a vă proteja de vicleșugurile și atacurile lor și pentru a vă face izbânditori peste ei.

(46) Printre evrei sunt [și] meschini care schimbă Cuvântul pogorât de Allah și îl preschimbă cu cele ce nu au fost revelate. Atunci când profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) le poruncește ceva, ei spun: „Am auzit ceea ce ai spus, însă nu ne-am supus." Ei spun batjocoritor: „Ascultă și de n-ai fi auzit!" și pretind, prin folosirea cuvântului „Ra'ina", că ei vor să spună „Ascultă-ne cu atenție?!", însă ei vor să dea de înțeles nechibzuința. Ei își stâlcesc limbile, pronunțând acest cuvânt cu intenta de a se ruga împotriva profetului [dorind să îl blesteme pe profet] (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să defăimeze [și să înjosească] religia. Însă dacă ei ar spune: „Am auzit vorbele tale și ne-am supus poruncii tale", în loc de: „Am auzit noi ceea ce ai spus, însă nu ne-am supus ție!", și ar fi spus: „Ascultă!" în loc de „Ascultă și de n-ai fi auzit!" și dacă ar fi spus: „Dă-ne un răgaz pentru a înțelege ceea ce spui.", în loc de „Ra'ina" ar fi fost mai bine pentru ei și mai drept decât ceea ce spuseseră inițial. Aceasta datorită respectului cuvenit profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Însă Allah i-a blestemat pe ei și i-a alungat de sub Îndurarea Sa datorită necredinței lor, iar credința strâmbă pe care o au nu le este de niciun folos. (47) O, voi, evrei și creștini, care ați primit Cartea! Credeți în cele pe care le-am pogorât profetului Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și care confirmă cele pe care voi le aveți în Tora și în Evanghelie [Injil], înainte de a vă mutila chipurile, făcându-le una cu spatele [lor]. Sau [poate] îi vom izgoni de sub Îndurarea lui Noastră, așa cum am făcut cu oamenii Sabatului, care au încălcat porunca, pescuind în acea zi, după ce aceasta le fusese interzis mai înainte. Iar Allah i-a transformat pe ei în maimuțe; și s-a împlinit [astfel], fără doar și poate, porunca și hotărârea lui Allah.

(48) Allah nu iartă [păcatul] de a I se asocia [întru adorare] vreuna dintre creațiile Sale. El trece cu vederea [iertând] prin slava Sa cui voiește, însă nu iartă păcate precum politeismul și necredința, și îl pedepsește pe acela pe care El dorește în funcție de păcatele sale, întru dreptate. Iar cel care I-a făcut asociați lui Allah, a comis un păcat major, care nu îi va fi iertat celui care a murit astfel. (49) O, tu, profetule! Oare nu i-ai cunoscut pe aceia care se preaslăvesc și se elogiază pe ei înșiși și faptele lor? Însă Allah, Unicul, este Cel [în măsură să] îi elogieze și să îi laude pe aceia pe care El voiește dintre supușii Săi. Pentru că El este Cel care cunoaște ascunzișurile inimilor și El nu le scade nimic din răsplățile lor, chiar și dacă aceasta ar fi cât firul subțire de pe sâmburele de curmală.

(50) O, tu, profetule! Privește-i pe cei care născocesc minciuni în privința lui Allah elogiindu-se pe ei înșiși; și acesta este un păcat suficient pentru a evidenția rătăcirea lor. (51) O, tu, profetule! Oare nu i-ai cunoscut tu pe evrei și nu ai fost mirat de situația lor, cu toate că Allah le-a dat parte de știință [adevărată], ei se roagă la alți dumnezei în afară de Allah și cred în idoli și spun, susținându-i pe politeiști: „Aceștia sunt pe un drum mai drept decât companionii lui Muhammad (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)"?!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah le este de ajuns dreptcredincioșilor, iar susținerea și izbânda oferită lor le este arhisuficienta, și astfel ei nu sunt în nevoie de nimeni altcineva în afară de El.

2 - Evidențierea nelegiuirilor [crimelor] comise de către evrei, precum distorsionarea Cuvântului lui Allah, lipsa manierelor în relaționarea lor cu profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și judecarea după alte legi în afară de Legile lui Allah, Preaslăvitul. 3 - Evidențierea pericolului politeismului și al necredinței și al faptului că acest păcat nu îi va fi iertat celui care îi dă curs, dacă va muri în această situație, în vreme ce oamenii ale căror păcate nu ating această limită se află sub Mila lui Allah.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُۖ وَمَن يَلۡعَنِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ٥٢ أَمۡ لَهُمۡ نَصِيبٞ مِّنَ ٱلۡمُلۡكِ فَإِذٗا لَّا يُؤۡتُونَ ٱلنَّاسَ نَقِيرًا ٥٣ أَمۡ يَحۡسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۖ فَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ ءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَءَاتَيۡنَٰهُم مُّلۡكًا عَظِيمٗا ٥٤ فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن صَدَّ عَنۡهُۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ٥٥ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا سَوۡفَ نُصۡلِيهِمۡ نَارٗا كُلَّمَا نَضِجَتۡ جُلُودُهُم بَدَّلۡنَٰهُمۡ جُلُودًا غَيۡرَهَا لِيَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمٗا ٥٦ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ لَّهُمۡ فِيهَآ أَزۡوَٰجٞ مُّطَهَّرَةٞۖ وَنُدۡخِلُهُمۡ ظِلّٗا ظَلِيلًا ٥٧ ۞إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ٥٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩

نصف الحزب ٩

(52) Cei care au urmat aceste credințe corupte au fost alungați de către Allah de sub Îndurarea Sa. Iar cel care este alungat nu găsește niciun sprijin care să îl ajute pe el.

(53) Ei nu au parte de stăpânire, și chiar dacă ar avea, nu ar oferi nimic din aceasta, nici măcar cât punctul aflat pe spatele sâmburelui de curmală.

(54) Ei îl invidiază pe Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe companionii săi, datorită profeției, credinței și siguranței [stabilității] lor pe pământ, care le-au fost dăruite de Allah. De ce oare îi invidiază pe aceștia de vreme ce noi le-am trimis urmașilor lui Avraam Cartea cea scoborâtă, precum și cele revelate lor în afară de aceasta și le-am dăruit lor o stăpânire vastă asupra oamenilor?!

(55) Printre oamenii Cărții sunt unii care cred în ceea ce a fost pogorât de către Allah lui Avraam (pacea fie asupra sa) și profeților dintre urmașii săi, și alții care s-au opus acestor credințe. Aceasta este atitudinea lor și față de cele revelate profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar pedeapsa cu care sunt răsplătiți cei ce au fost necredincioși este Focul.

(56) Cei care nu cred în versetele noastre vor fi trimiși, în Ziua Judecății, în Focul ce îi va cuprinde [din toate părțile]. De fiecare dată când pieile lor vor fi arse, Noi le vom schimba cu o altă piele, pentru a se repeta pedeapsa lor. Cu adevărat, Allah este Atotputernic și El nu poate fi învins de nimic. El este Înțelept în orânduirea și hotărârile Sale.

(57) Pe cei care cred în Allah și îi urmează pe trimișii Săi, și sunt supuși prin faptele lor îi vom aduna în Ziua Judecății în Grădini cu palate pe sub care curg pâraie, și acolo vor rămâne veșnic. În ele vor avea soții curate și lipsite de orice impuritate și îi vom așeza pe ei sub umbră deasă, fără să le fie nici prea cald nici prea rece.

(58) Allah vă poruncește să returnați proprietarilor de drept toate bunurile care au fost puse în grija voastră. De asemenea, El vă poruncește să judecați între oameni întru dreptate și să nu fiți părtinitori în judecata voastră. Allah vă reamintește și vă îndrumă întotdeauna către ceea ce este cel mai bun pentru voi. Cu adevărat, Allah Aude vorbele voastre și El Vede faptele voastre.

(59) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă trimisului Său prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. Supuneți-vă conducătorilor voștri, atâta timp cât nu vă îndeamnă la păcate [și nesupunere]. Și dacă ați avut neînțelegeri în vreo anumită privință, întoarceți-vă la Cartea lui Allah și la Sunna [Tradițiile profetului], dacă voi credeți cu adevărat în Allah și în Ziua de Apoi. Întoarcerea la Coran și la Sunna este mai bună pentru voi decât persistența în discordie și susținerea [de către fiecare] a unei păreri [personale]; și aceasta [garantează] și consecințe mai bune pentru voi.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dintre cele mai mari motive ale necredinței oamenilor Cărții se numără invidia lor pentru dreptcredincioși, datorită profeției și a stabilității pe pământ cu care ei au fost dăruiți de către Allah.

2 - Poruncirea conduitei și atitudinii alese, precum protejarea bunurilor care au fost puse în grija cuiva și judecarea [între oameni] întru dreptate.

3 - Obligativitatea supunerii arătate față de conducători, atâta vreme cât aceștia nu poruncesc nesupunerea [față de Allah]; și revenirea, ca punct de referință în cazul divergențelor, la Legea lui Allah și a trimisului Său, drept o expresie practică [vie] a credinței [voastre].

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا۟ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوٓا۟ أَن يَكْفُرُوا۟ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ
ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ٦٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيْتَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ
صُدُودًا ٦١ فَكَيْفَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ إِلَّآ
إِحْسَٰنًا وَتَوْفِيقًا ٦٢ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعْلَمُ ٱللَّهُ مَا
فِى قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِىٓ
أَنفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيغًا ٦٣ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا
لِيُطَاعَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ
جَآءُوكَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ ٱللَّهَ وَٱسْتَغْفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ
لَوَجَدُوا۟ ٱللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ٦٤ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا۟ فِىٓ
أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ٦٥

(60) O, profetule! Oare nu ai văzut tu cele două fețe ale ipocriților dintre evrei care, în mod mincinos, susțin că ei au crezut în ceea ce ți-a fost revelat ție și profeților de dinaintea ta? Ei doresc ca, în disputele dintre ei, să fie judecați printr-o lege făcută de oameni, nu prin Legea lui Allah, deși li s-a poruncit lor să se delase de aceasta. Iar Satana dorește să îi depărteze de adevăr atât de mult, încât nu vor mai putea fi ei călăuziți.

(61) O, tu, profetule! Dacă acestor ipocriți li se va spune: „Haideți să judecăm prin cele care au fost pogorâte de către Allah în Cartea Sa, și veniți la profetul Său să judece între voi în privința celor asupra cărora voi vă gâlceviți!”, îi vei vedea pe ei cum se îndepărtează de tine, [căutând] judecata la altcineva și părăsindu-te întru totul.

(62) Cum va fi situația ipocriților atunci când ei vor fi loviți de o nenorocire, datorită păcatelor comise, apoi vor veni la tine găsind, pretexte și jurând pe Allah [spunând]: „Noi nu am mers la altcineva în afară de tine pentru a judeca între noi, decât urmărind buna înțelegere și suportul celor aflați în discordie.” Însă ei mint în această privință, căci evlavia și bună-cuviința nu se găsesc decât în Legea lui Allah prescrisă robilor Săi.

(63) Allah cunoaște ipocrizia și relele intenții pe care aceștia le poartă în inimile lor. Așadar, lasă-i, - o, tu, profetule! – depărtează-te de ei și fă-le lor cunoscută Legea lui Allah, încurajându-i și avertizându-i [în același timp] și spune-le lor vorbe [mărețe,] impunătoare, care să atingă inimile lor.

(64) Noi nu am trimis niciun profet decât pentru ca cele la care el îndeamnă, prin Voia lui Allah și hotărârea Sa, să fie urmate. O, tu, profetule! Dacă după ce ei s-au nedreptățit pe ei înșiși prin păcatele comise, ar veni la tine atâta timp cât ești viu, recunoscându-și greșelile, cu remușcare și căință, și căutând iertarea lui Allah, iar tu te vei ruga de iertare pentru ei, Îl vor afla pe Allah Iertător și Îndurător cu ei.

(65) Lucrurile nu stau așa cum au pretins acei ipocriți. Allah a jurat pe El Însuși că ei nu vor crede cu adevărat până ce nu vor cauta dreapta judecată de la profet, în timpul vieții acestuia, și în Legea adusă de el, după moartea sa, în toate cele în care ei se află în dezacord. Apoi ei acceptă hotărârea profetului, fără strângere de inima și fără a se îndoi de aceasta și dau ascultare, cu supunere totală, atât fățiș, cât și în taină, întru împlinirea ei.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Judecata după alte repere în afară de Legea islamică, și acceptarea acestora, este incompatibilă cu credința în Allah Preaînaltul. Credința completă [și adevărată] nu se manifestă decât luând drept sistem de referință al Legii [lui Allah], cu inima împăcată și supunere totală, atât în mod vădit, cât și în ascuns.

2 - Printre cele mai evidente caracteristici ale ipocriților se numără și nemulțumirea arătată față de Legea lui Allah și favorizarea judecății și legilor conducătorilor nedrepți dintre oameni, în detrimentul Legii lui Allah Preaînaltul.

3 - Îndemnul la respingerea ignoranților și a rătăcirii lor, însoțit de sfatul și îndemnul ca ei să aibă teamă de Allah.

وَلَوۡ أَنَّا كَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ أَنِ ٱقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ أَوِ ٱخۡرُجُواْ مِن دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٞ مِّنۡهُمۡۖ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ فَعَلُواْ مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ لَكَانَ خَيۡرٗا لَّهُمۡ وَأَشَدَّ تَثۡبِيتٗا ٦٦ وَإِذٗا لَّأٓتَيۡنَٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٦٧ وَلَهَدَيۡنَٰهُمۡ صِرَٰطٗا مُّسۡتَقِيمٗا ٦٨ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَۚ وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقٗا ٦٩ ذَٰلِكَ ٱلۡفَضۡلُ مِنَ ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمٗا ٧٠ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ خُذُواْ حِذۡرَكُمۡ فَٱنفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُواْ جَمِيعٗا ٧١ وَإِنَّ مِنكُمۡ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنۡ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَالَ قَدۡ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ إِذۡ لَمۡ أَكُن مَّعَهُمۡ شَهِيدٗا ٧٢ وَلَئِنۡ أَصَٰبَكُمۡ فَضۡلٞ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمۡ تَكُنۢ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُۥ مَوَدَّةٞ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ مَعَهُمۡ فَأَفُوزَ فَوۡزًا عَظِيمٗا ٧٣ ۞فَلۡيُقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشۡرُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۚ وَمَن يُقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيُقۡتَلۡ أَوۡ يَغۡلِبۡ فَسَوۡفَ نُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٧٤

ثلاثة أرباع الحزب ٩

(66) (67) (68) Dacă le-am fi poruncit lor uciderea lor sau părăsirea căminelor lor, numai puțini dintre ei ar fi urmat porunca noastră. Așadar, ei să fie recunoscători lui Allah pentru că nu le impune lor ceea ce ar reprezenta o greutate pentru ei. Însă dacă ei ar da curs celor pe care le menționează cu privire la supunerea față de Allah, acestea ar fi mai bune pentru ei decât nesupunerea, oferindu-le stabilitate și dovedind credința lor. Ei ar avea astfel de la noi o răsplată măreață și îi vom face pe ei izbânditori pe calea cea dreaptă care duce către Allah și Paradisul Său.

(69) Cel care se supune lui Allah și trimisului [Său] se va afla împreună cu aceia pe care Allah i-a binecuvântat cu intrarea în Paradis, precum profeții și cei sinceri, care au crezut în cele cu care au venit profeții și le-au împlinit, precum și cu martirii, care au fost uciși pe calea lui Allah, și cu cei pioși și drepți care și-au arătat bunătatea, atât față de ceilalți, cât și în sinea lor. Astfel, faptele lor au fost drepte [și bune]; și ce buni tovarăși vor fi aceștia în Paradis!

(70) Această răsplată este o binecuvântare [și o virtute] acordată de Allah supușilor Săi și Allah este îndeajuns cunoscător al situației lor și îi va răsplăti pe fiecare dintre aceștia pentru faptele sale.

(71) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Său! Protejați-vă de dușmanii voștri, luând în considerare toți factorii specifici confruntării acestora și ieșiți la luptă în grupuri, unii după alții, sau ieșiți la luptă cu toții odată, în funcție de ceea ce vă este favorabil și vă va conduce către înfrângerea inamicilor.

(72) O, voi, musulmanilor! Printre voi se află unii care întârzie confruntarea inamicilor voștri, datorită lașității lor, și îi întârzie și pe alții, iar aceștia sunt ipocriții și cei cu o credință slabă. Dacă v-a atins pe voi moartea sau înfrângerea, unul dintre ei a spus, bucuros pentru siguranța sa: „Allah m-a favorizat pe mine și nu am participat la luptă alături de ei, pentru a fi ajuns de aceasta pierdere."

(73) O, voi, musulmanilor! Și dacă Allah ar pogorî Harul Său asupra voastră prin victoria [împotriva inamicilor voștri] și dobândirea unei prăzi de război, cel care s-a oprit pe el însuși de la luptă [pe calea lui Allah] ar spune, ca și cum el nu ar fi dintre ei și nu ar fi între ei relații bune și tovărășie: „Mi-aș fi dorit să fiu împreună cu dreptcredincioșii în această luptă pentru a obține o bună parte din cele pe care ei le-au câștigat."

(74) Să lupte pe calea lui Allah pentru a fi Cuvântul lui Allah mai presus, dreptcredincioșii cei sinceri care vând această viață lumească, delăsându-se de ea, pentru Viața de Apoi, după care tânjesc. Celui care luptă pe calea lui Allah pentru a fi Cuvântul Său mai presus, și este ucis ca martir sau îl confruntă în mod direct pe inamicul său și triumfă asupra lui, îi va fi dată de către Allah o răsplată măreață, iar aceasta este Paradisul și Harul Său.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Plinirea actelor de supunere față de Allah este unul dintre cei mai de seamă factori de stabilitate în religie.

2 - Prudența și protecția se manifestă în sensul luării în considerare a tuturor factorilor specifici confruntării inamicilor, nu prin slăbiciune și refuzarea luptei.

3 - Avertizarea cu privire la amânarea implicării în lupta pe calea lui Allah și demoralizarea oamenilor cu privire la aceasta, întrucât lupta pe calea lui Allah este dintre cei mai de seamă factori ai supremației musulmanilor și a împiedicării dominației inamice asupra lor.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ
وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ
ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا
٧٥ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُقَٰتِلُونَ فِي
سَبِيلِ ٱلطَّٰغُوتِ فَقَٰتِلُوٓا۟ أَوْلِيَآءَ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّ كَيْدَ ٱلشَّيْطَٰنِ
كَانَ ضَعِيفًا ٧٦ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوٓا۟ أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا۟
ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
يَخْشَوْنَ ٱلنَّاسَ كَخَشْيَةِ ٱللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا۟ رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ
عَلَيْنَا ٱلْقِتَالَ لَوْلَآ أَخَّرْتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَٰعُ ٱلدُّنْيَا قَلِيلٌ
وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧ أَيْنَمَا تَكُونُوا۟
يُدْرِككُّمُ ٱلْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ
يَقُولُوا۟ هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا۟ هَٰذِهِۦ مِنْ
عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ٧٨ مَّآ أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ
فَمِن نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ٧٩

(75) O, voi, dreptcredincioșilor! Ce vă oprește pe voi de la lupta pe calea lui Allah pentru a izbândi [a fi mai presus] Cuvântul Său și pentru a îi salva pe cei asupriți și slabi dintre bărbați, femei și copii, care se roagă la Allah spunând: „O, Domnul nostru! Scoate-ne pe noi din Mecca, datorită necredinței oamenilor săi care îi fac asociați lui Allah și îi atacă pe supușii Săi! Și fă-ne nouă parte de cineva care să ne conducă, îngrijindu-se de noi și protejându-ne, și de un susținător care să ne ferească de orice rău."

(76) Adevărații dreptcredincioși se luptă pe calea lui Allah pentru a înălța Cuvântul Său, în vreme ce necredincioșii se luptă pe calea idolilor lor. Așadar, luptați voi împotriva ajutoarelor [oamenilor] Satanei, căci dacă veți lupta împotriva lor, îi veți învinge pe ei, pentru că uneltirea [orânduirea] Satanei este slabă și nu îi poate afecta pe cei care se încred în Allah Preaînaltul.

(77) O, tu, profetule! Oare nu ai cunoscut tu situația unora dintre companionii tăi, care au cerut ca lupta pe calea lui Allah să devină un act [de adorare] obligatoriu [fard] și li s-a spus lor: „Opriți-vă de la luptă [dacă doriți] însă împliniți Rugăciunea și plătiți Dania obligatorie." Această [prevedere] era menționată înaintea prescrierii obligativității luptei pe calea lui Allah, însă odată cu emigrarea la Medina, atunci când islamul a căpătat suport și putere, aceasta a devenit o obligație. Aceasta a fost resimțită ca o greutate pentru unii dintre ei [musulmani] și au început să se teamă de oameni, așa cum ei se temeau de Allah și poate chiar mai tare, și au spus: „O, Domnul nostru, de ce ne-ai impus nouă lupta [pe calea Ta]? Amân-o, pentru a ne desfăta o vreme în viața lumească!" O, tu, profetule! Spune-le lor: „Oricât de mult ați atinge din plăcerile acestei vieți, ele sunt scurte și trecătoare, iar Viața de Apoi este mai bună pentru cel care se teme de Allah Preaînaltul, datorită dăinuirii binecuvântărilor sale." Voi nu veți pierde nimic din faptele voastre bune, nici măcar cât firul unui sâmbure de curmală.

(78) Oriunde v-ați afla, veți fi ajunși de moarte, atunci când vă va veni ceasul, chiar și dacă ați fi în palate bine păzite, departe de câmpul de luptă. Dacă ipocriții s-ar bucura de obținerea a numeroși copii și averi ar spune: „Aceasta este de la Allah!" În vreme ce dacă i-ar ajunge o încercare în privința copiilor și a averilor lor, ei se îndreaptă pesimiști către profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Acest rău [ne-a atins] din cauza ta." O, tu, profetule, răspunde-le lor: „Atât binele, cât și răul sunt de la Allah, prin hotărârea și orânduirea Lui." De ce oare, cei care rostesc acestea, nu pot înțelege ceea ce le spui?!

(79) O, omule! Averile și copiii care te bucură și pe care i-ai dobândit sunt de la Allah, ca o binecuvântare de la El asupra ta. Iar ceea ce te afectează pe tine în privința proviziilor [averii] tale și a copiilor [urmașilor] tăi vine de la tine, ca o consecință a păcatelor comise de tine. O, tu, profetule! Noi te-am făcut pe tine un trimis de la Allah întregii omeniri, pentru a le transmite lor Mesajul Domnului tău. Și Allah este de ajuns ca martor pentru sinceritatea celor pe care tu le vestești în numele Său, prin semnele și dovezile pe care El ți le-a dat.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Obligativitatea luptei pentru a face Cuvântul lui Allah să fie mai presus și a-i face izbânditori pe cei slabi și respingerea temerii, a lașității și a nerespectării prescripțiilor lui Allah.

2 - Pentru cel care se teme de Allah și împlinește fapte bune, Viața de Apoi este mai bună decât viața lumească, cu toate desfătările și plăcerile ei.

3 - Ceea ce este bun, precum și ceea ce este rău, toate se produc prin hotărârea lui Allah. Este posibil ca Allah să îi încerce pe robii Săi cu unele greutăți ca urmare a diverșilor factori, și dintre aceștia și greșelile și păcatele lor.

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدۡ أَطَاعَ ٱللَّهَۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ
عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗا ٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٞ فَإِذَا بَرَزُواْ مِنۡ عِندِكَ
بَيَّتَ طَآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ غَيۡرَ ٱلَّذِي تَقُولُۖ وَٱللَّهُ يَكۡتُبُ مَا يُبَيِّتُونَۖ
فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا
٨١ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلۡقُرۡءَانَۚ وَلَوۡ كَانَ مِنۡ عِندِ غَيۡرِ ٱللَّهِ
لَوَجَدُواْ فِيهِ ٱخۡتِلَٰفٗا كَثِيرٗا ٨٢ وَإِذَا جَآءَهُمۡ أَمۡرٞ مِّنَ ٱلۡأَمۡنِ
أَوِ ٱلۡخَوۡفِ أَذَاعُواْ بِهِۦۖ وَلَوۡ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ
مِنۡهُمۡ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسۡتَنۢبِطُونَهُۥ مِنۡهُمۡۗ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ
عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَٱتَّبَعۡتُمُ ٱلشَّيۡطَٰنَ إِلَّا قَلِيلٗا ٨٣
فَقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفۡسَكَۚ وَحَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ
عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأۡسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأۡسٗا
وَأَشَدُّ تَنكِيلٗا ٨٤ مَّن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةً حَسَنَةٗ يَكُن لَّهُۥ
نَصِيبٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةٗ سَيِّئَةٗ يَكُن لَّهُۥ كِفۡلٞ مِّنۡهَاۗ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقِيتٗا ٨٥ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٖ فَحَيُّواْ
بِأَحۡسَنَ مِنۡهَآ أَوۡ رُدُّوهَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ حَسِيبًا ٨٦

(80) Cel care se supune profetului, urmând porunca sa și respectând cele interzise de el, s-a supus poruncii lui Allah. O, tu, profetule! Să nu te întristezi pentru cel care s-a împotrivit supunerii față de tine. Noi nu te-am trimis drept supraveghetor al lor, pentru a avea grijă de faptele lor, ci Noi suntem cei care socotim faptele lor și îi judecăm pentru ele.

(81) Ipocriții îți spun cu gurile lor: „Noi urmăm poruncile tale și le împlinim." Însă dacă ei au plecat de la tine, unii dintre ei au dat curs în secret [unui comportament] total contrar felului în care ei se poartă în prezența ta. Allah știe ceea ce ei ascund și îi va răsplăti pentru înșelăciunea și viclenia lor; așadar nu le acorda atenție. Nu vei fi tu afectat de nimic [dintre toate acestea], încrede-te în Allah, pune-ți speranța în El, și Allah este de ajuns ca Protector.

(82) De ce aceștia nu contemplează la Coran și nu îl studiază, pentru a se convinge de faptul că în el nu există diferențieri și nici confuzii?! Și pentru a cunoaște adevărul celor cu care tu ai venit, pentru că dacă el ar fi [venit] de la altcineva în afară de Allah, ar găsi divergențe și confuzii în Legile sale și contradicții multiple în sensurile sale.

(83) Dacă acei ipocriți au aflat de vestea despre siguranța musulmanilor și a mulțumirii [bucuriei] lor, sau despre frica și întristarea lor, ei au dezvăluit-o și au răspândit-o. Însă dacă ar fi amânat aceasta [pentru o vreme] și s-ar fi consultat în această privință cu trimisul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cu oamenii înțelepți, învățații și bine sfătuitorii, aceștia ar fi priceput ce trebuie răspândit și ce trebuie ținut în ascuns. O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă nu ar [pogorî] asupra voastră binecuvântarea lui Allah și Îndurarea Sa și nu v-ar fi ferit pe voi de cele cu care au fost încercați acești ipocriți, ați fi urmat voi amăgirilor Satanei, în afară de puțini dintre voi.

(84) O, tu, profetule! Luptă pe calea lui Allah pentru a înălța Cuvântul Său, și nu te preocupa de cei care nu îți dau ascultare și nici nu te simți responsabil de ei, pentru că ție nu îți este impusă decât implicarea ta personală în luptă, și încurajarea și motivarea dreptcredincioșilor. Poate că Allah va distruge puterea necredincioșilor prin cei răpuși dintre voi, și Allah este Cel mai Puternic, iar pedeapsa Lui este cruntă.

(85) Cel care se străduiește să facă bine celorlalți va avea o parte de răsplată, iar cel care face rău va avea o parte de pedeapsă. Allah este Veghetor asupra tuturor celor cărora le dă curs omul și îl va răsplăti pentru ele. Așadar, cel care a fost inițiatorul unui unui lucru bun, va avea o bună parte din acesta, iar cel care va iniția un lucru rău, va fi atins el de o parte din acesta.

(86) Dacă ați fost salutați de cineva, răspundeți-i într-o modalitate și mai frumoasă decât cea în care el v-a salutat, sau [măcar] răspundeți-i cu un salut asemeni salutului său. Iar a răspunde într-o modalitate și mai frumoasă este [și] mai indicat. Cu adevărat, Allah este Veghetor asupra celor pe care voi le faceți și vă va răsplăti pentru ele.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Contemplarea la Nobilul Coran conduce la convingerea fermă a faptului că acesta este o revelație de la Allah, datorită mesajului său clar și nealterat, și evidențiază măreția prescripțiilor conținute.

2 - Nu este permisă răspândirea știrilor care zdruncină liniștea și siguranța dreptcredincioșilor sau răspândește teama printre ei. 3 - Problemele musulmanilor și a chestiunilor publice care îi privesc pe aceștia, trebuie să fie dezbătute de oamenii învățați și conducătorii lor. 4 - Legitimitatea mijlocirii constructive, în care nu există vreun păcat și nici agresiune împotriva drepturilor oamenilor, și interzicerea oricărei intervenții în care există un păcat sau agresiune.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ لَيَجۡمَعَنَّكُمۡ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ لَا رَيۡبَ فِيهِۗ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثٗا ﴿٨٧﴾ ۞ فَمَا لَكُمۡ فِي ٱلۡمُنَٰفِقِينَ فِئَتَيۡنِ وَٱللَّهُ أَرۡكَسَهُم بِمَا كَسَبُوٓاْۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهۡدُواْ مَنۡ أَضَلَّ ٱللَّهُۖ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلٗا ﴿٨٨﴾ وَدُّواْ لَوۡ تَكۡفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَآءٗۖ فَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ أَوۡلِيَآءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَخُذُوهُمۡ وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ وَجَدتُّمُوهُمۡۖ وَلَا تَتَّخِذُواْ مِنۡهُمۡ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوۡمِۭ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَهُم مِّيثَٰقٌ أَوۡ جَآءُوكُمۡ حَصِرَتۡ صُدُورُهُمۡ أَن يُقَٰتِلُوكُمۡ أَوۡ يُقَٰتِلُواْ قَوۡمَهُمۡۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمۡ عَلَيۡكُمۡ فَلَقَٰتَلُوكُمۡۚ فَإِنِ ٱعۡتَزَلُوكُمۡ فَلَمۡ يُقَٰتِلُوكُمۡ وَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سَبِيلٗا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأۡمَنُوكُمۡ وَيَأۡمَنُواْ قَوۡمَهُمۡ كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلۡفِتۡنَةِ أُرۡكِسُواْ فِيهَاۚ فَإِن لَّمۡ يَعۡتَزِلُوكُمۡ وَيُلۡقُوٓاْ إِلَيۡكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيۡدِيَهُمۡ فَخُذُوهُمۡ وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡۚ وَأُوْلَٰٓئِكُمۡ جَعَلۡنَا لَكُمۡ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ﴿٩١﴾

(87) Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată în afară de Allah. El îl va aduna pe primul dintre voi și pe ultimul dintre voi în Ziua Judecății, în privința căreia nu există nicio îndoială, pentru a va răsplăti pentru faptele voastre, și Allah este Cel mai drept.

(88) O, voi, dreptcredincioșilor! Ce s-a întâmplat cu voi de v-ați împărțit în două tabere în privința modului vostru de a vă purta cu ipocriții?! Unii dintre voi susțin lupta împotriva lor datorită necredinței lor, în vreme ce ceilalți refuză să lupte împotriva lor, invocând credința lor. Nu trebuie să aveți divergențe în privința lor, de vreme ce Allah i-a întors pe ei la necredință și rătăcire datorită faptelor lor [nedrepte]. Oare voiți voi să îi călăuziți pe cei pe care Allah nu i-a susținut întru adevăr [și călăuzire]?! Iar celui pe care Allah l-a rătăcit, nu îi vei găsi [nicio] cale către călăuzire.

(89) Ipocriții și-au dorit ca voi să respingeți cu necredință cele ce v-au fost pogorâte, așa cum și ei au făcut, pentru a fi egali cu ei întru necredință. Așadar, datorită dușmăniei lor, să nu îi luați pe ei ca tovarăși apropiați, până ce ei nu vor emigra de dragul lui Allah din casa politeismului către pământul islamului, ca o dovadă a credinței lor. Însă dacă ei vor refuza aceasta și vor persista în situația lor, luptați-vă cu ei și ucideți-i oriunde îi veți afla. Nu desemnați dintre aceștia vreun conducător pe care să-l puneți în fruntea voastră și nici vreun susținător care să vă ajute împotriva inamicilor voștri.

(90) În afară de aceia care s-au alăturat unor oameni cu care aveți un legământ încheiat referitor la interzicerea luptei sau au venit la voi cu inimile strânse, nedorind lupta împotriva voastră, și nici împotriva comunității voastre. Dacă Allah ar fi voit, le-ar fi dat lor putere asupra voastră și ei s-ar fi războit cu voi. Așadar, acceptați, bunăstarea de la Allah și nu îi ucideți și nici nu-i luați ca prizonieri. Dacă ei s-au depărtat de voi și au încetat să mai lupte împotriva voastră și s-au supus vouă, cu bunăvoință, delăsându-se de lupta împotriva voastră, Allah nu vă mai permite vouă uciderea lor sau luarea lor ca prizonieri.

(91) O, voi, dreptcredincioșilor! Veți întâlni și un alt grup de ipocriți care se vor arăta ca fiind credincioși pentru a se proteja pe ei înșiși, în vreme ce ei își arată necredința lor în fața necredincioșilor, dacă s-au întors la ei, pentru a își păstra încrederea în ei. De fiecare dată când au fost chemați la necredință și la politeism ei au căzut în acestea cu stăruință. Așadar, dacă ei nu renunță la luptă și nu se supun vouă cu bunăvoință [și acceptare], și nu se opresc de la a vă mai ataca, prindeți-i și ucideți-i oriunde îi veți găsi. Noi am făcut trădarea și viclenia lor un argument clar și suficient de puternic pentru prinderea și uciderea lor.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Ascunderea, de către unii ipocriți, a adevăratei lor fețe, a produs dispute între dreptcredincioși cu privire la modalitatea corectă de a se relaționa cu aceștia.

2 - Evidențierea modalității corecte de relaționare cu ipocriții, în funcție de situația lor concretă și scopul relaționării voastre cu ei.

3 - Echitatea islamului în sensul opririi luptei împotriva acelor ipocriți care nu se angajează în niciun atac sau agresiune.

4 - Lupta pe calea lui Allah este o modalitate de dezvăluire a situației ipocriților, datorită opririi lor [frecvente] de la aceasta și a multitudinii pretextelor lor.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُوا۟ ۚ فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩٢ وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ٩٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا۟ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٩٤

(92) Nu îi este permis unui dreptcredincios să ucidă un alt dreptcredincios, afară de situația în care aceasta s-a petrecut din greșeală. Celui care a ucis un dreptcredincios în mod neintenționat, i se impune eliberarea unui rob dreptcredincios, ca o răscumpărare pentru fapta sa. Rudelor ucigașului dintre moștenitorii de drept ai acestuia, li se impune plata unei răscumpărări de sânge pentru moștenitorii de drept ai celui ucis, în afară de situația în care aceștia renunță la dreptul lor. Dacă cel ucis este dreptcredincios, dar aparține unui neam cu care voi sunteți în luptă [în conflict], cel care a comis crima trebuie să elibereze un sclav dreptcredincios, fără a mai plăti și răscumpărarea pentru fapta sa [diah]. Dacă cel ucis nu este musulman, dar aparține unui popor cu care aveți o înțelegere [un pact], precum evreii și creștinii cu care ați încheiat tratate [zimmi], [în această situație] rudele moștenitoare ale ucigașului sunt obligate să plătească o răscumpărare de sânge moștenitorilor victimei, iar celui care a comis crima îi revine eliberarea unui sclav musulman, ca o răscumpărare pentru fapta sa. În cazul în care nu are un sclav pe care să îl elibereze sau nu are banii necesari pentru a plăti pentru eliberarea unui sclav, trebuie să postească două luni consecutive, fără nicio zi de pauză, pentru ca Allah să îi ierte lui fapta comisă. Allah cunoaște faptele supușilor Săi și intențiile lor. El este Înțelept în Legea și Orânduirea Sa.

(93) Cel care ucide un dreptcredincios în mod intenționat și cu nedreptate, va avea ca răsplată intrarea și sălășluirea veșnică în Iad, atrăgându-și asupra sa mânia lui Allah și alungarea de sub îndurarea Sa, vestindu-i-se o pedeapsă cumplită datorită comiterii acestui păcat major.

(94) O, voi, cei care credeți în Allah și în profetul Său, dacă ați purces la luptă pe calea lui Allah luați aminte și nu spuneți celui care vi se înfățișează vouă ca fiind musulman: „Tu nu ești dreptcredincios, și ceea ce te-a făcut să mărturisești islamul este doar teama pentru viața și averea ta", ucigându-l pe el în căutarea unei desfătări lumești trecătoare, precum o pradă de război, căci la Allah se află nenumărate prăzi [comori] și ele sunt mai bune și mai mărețe decât aceasta. Așa ați fost și voi mai înainte, asemenea acestuia care își ascunde credința de poporul [neamul] său, și Allah v-a binecuvântat pe voi cu islamul și v-a protejat viețile, așadar fiți fermi. Cu adevărat, lui Allah nu îi este ascuns nimic din faptele voastre, nici cel mai mic detaliu, și vă va răsplăti pentru ele.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Nobilul Coran a declarat inviolabilitatea vieții dreptcredinciosului, a interzis prejudicierea ei și a prescris cele mai crunte pedepse pentru aceasta.

2 - Din setul de credințe a vastei majorității a națiunii musulmane se numără și faptul că un dreptcredincios care a comis o crimă [omucidere] nu va fi destinat pedepsei veșnice în Iad, ci el va sălășlui în acesta o perioadă lungă de timp, apoi va fi scos din el, prin Îndurarea lui Allah, Preaînaltul.

3 - Obligativitatea examinării atente și a discernământului în cazul luptei [pe calea lui Allah] și lipsa frivolității [ferirea de frivolitate] în catalogarea oamenilor, pentru a evita cu strictețe nedreptățirea vreunui om nevinovat.

لَّا يَسْتَوِي ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ وَٱلْمُجَٰهِدُونَ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْۚ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ دَرَجَةٗۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ
ٱلْمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمٗا ٩٥ دَرَجَٰتٖ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةٗ
وَرَحْمَةٗۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمًا ٩٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ
ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمْ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمْۖ قَالُواْ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي ٱلْأَرْضِۚ
قَالُوٓاْ أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٗ فَتُهَاجِرُواْ فِيهَاۚ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ
جَهَنَّمُۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ٩٧ إِلَّا ٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ
وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةٗ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلٗا ٩٨
فَأُوْلَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورٗا ٩٩ ۞ وَمَن
يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدْ فِي ٱلْأَرْضِ مُرَٰغَمٗا كَثِيرٗا وَسَعَةٗۚ وَمَن
يَخْرُجْ مِنۢ بَيْتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدْرِكْهُ ٱلْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ أَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠٠ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
ٱلْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُواْ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَن يَفْتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْۚ إِنَّ ٱلْكَٰفِرِينَ كَانُواْ لَكُمْ عَدُوّٗا مُّبِينٗا ١٠١

(95) Nu sunt egali dreptcredincioșii care nu participă la luptă pe calea lui Allah cu cei care își jertfesc averile și viețile pentru El, decât în cazul în care aceștia au un motiv întemeiat, asemeni celui bolnav și celui orb. Allah i-a ridicat pe cei care ies la luptă [pe calea Sa], dăruind averile și sufletele lor, cu o treaptă deasupra celor care nu participă la acesta. Iar cei care participă la luptă și cei care nu participă datorită unui motiv întemeiat, vor avea parte de răsplata meritată, însă Allah i-a favorizat pe primii față de cei din urmă, prin dăruirea unei recompense mărețe [de la El].

(96) Această răsplată coboară perpetuându-se, împreună cu iertarea păcatelor și îndurarea arătată față de ei; iar Allah este Iertător și Îndurător cu robii Săi.

(97) Cu adevărat, atunci când sufletele celor care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin refuzarea emigrării din casa necredinței la casa islamului [de la Mecca la Medina] le sunt luate de către îngeri, aceștia le spun lor, blamându-i [cu reproș]: „În ce situație v-ați aflat voi? Și ce v-a diferențiat de politeiști?” Și ei vor răspunde scuzându-se: „Noi am fost slabi, fără vreo forță sau putere de a decide în privința noastră.” Atunci îngerii le vor spune: „Oare nu au fost vaste cetățile lui Allah [pământul lui Allah] pentru a purcede voi către ele și a putea astfel să vă protejați religia și pe voi înșivă de umilință și opresiune?!” iar cei care nu au emigrat [pentru a își putea păstra religia] vor avea ca sălaș Focul, și ce rea întoarcere, și ce rea destinație va fi acesta pentru ei.

(98) (99) Sunt absolviți de această avertizare [cu pedeapsa] cei slăbi dintre [oameni] femei, bătrâni și copiii, care au un motiv întemeiat prin [în] faptul că ei nu au puterea de a respinge nedreptatea și opresiunea, și nici nu au fost îndrumați către modalitatea de a ieși din această stare de opresiune în care ei se aflau. Poate că pe aceia, Allah îi va ierta, din mila și bunătatea Sa, și Allah este Iertător, Îndurător cu supușii Săi care cer iertare. Atunci când Allah a menționat avertizarea pentru cei care nu au emigrat, [din locurile care nu permit exercitarea credinței] în pofida posibilității de a face aceasta, a îndemnat la împlinirea ei [înfăptuirea emigrării] spunând:

(100) Cel care emigrează din țara [cetatea] necredinței la țara [cetatea] islamului [credinței] căutând prin aceasta Mulțumirea lui Allah, va găsi pe pământul spre care a emigrat o schimbare [în bine] și un ținut diferit de locul său natal, pe care l-a părăsit, în care va fi onorat și se va bucura de o îndestulare și provizii din belșug. Cel care și-a părăsit casa pentru a emigra către Allah și profetul Său, apoi a fost ajuns de moarte, înainte de a ajunge la locul său de emigrare, va avea deja răsplata sa [completă] bine stabilită la Allah. El nu va fi afectat de faptul că nu a reușit să își împlinească drumul, iar Allah este Iertător Îndurător cu supușii Săi care se căiesc.

(101) Dacă veți fi călători în lume, nu este un păcat pentru voi dacă veți micșora numărul de unități de rugăciune [Raka’] al rugăciunilor formate din patru Raka’ la două Raka’, dacă v-ați temut să fiți ajunși [afectați] de vreun rău din partea necredincioșilor. Cu adevărat, ostilitatea necredincioșilor manifestată față de voi este evidentă și clară.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Virtutea luptei pe calea lui Allah și măreția răsplății participanților, precum și promisiunea pentru aceștia, din partea lui Allah a unor trepte [ranguri] mărețe în Paradis, pe care nu le va atinge nimeni altcineva în afară de ei. 2 - Cei care au anumite motive întemeiate sunt scutiți de obligativitatea luptei [pe calea lui Allah] și ei vor avea o bună răsplată, dacă intenția lor a fost sinceră. 3 - Virtutea emigrării în țările islamice și obligativitatea acesteia pentru cei care au această posibilitate, în cazul în care se tem pentru religia lor în locurile natale. 4 - Legitimitatea reducerii numărului de unități ale rugăciunii în timpul călătoriei.

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

(102) O, tu, profetule! Dacă te vei afla pe câmpul de luptă în momentul confruntării cu inamicii și vei dori să conduci oștenii credincioși în rugăciune, împarte armata în două grupuri: unul care să facă rugăciunea împreună cu tine, ținând armele în timpul rugăciunii, iar cel de-al doilea grup să îl păzească pe primul. Apoi, dacă primul grup a împlinit o unitate de rugăciune [raka'a] împreună cu conducătorul rugăciunii [imamul] ei vor continua rugăciunea singuri. Și dacă ei au încheiat rugăciunea, să stea de pază în spatele vostru din direcția inamicilor. Apoi să vină [în față] grupul care a stat de pază și nu au făcut rugăciunea și să împlinească o unitate de rugăciune împreună cu imamul. Apoi, după ce imamul a încheiat rugăciunea, prin taslim, ei să completeze rugăciunea lor; și să fie prevenitori în privința inamicilor lor și să poarte armele lor. Cu adevărat, necredincioșii își doresc să fiți distrași în timpul rugăciunii și neatenți la armele și muniția voastră, pentru a se năpusti dintr-o data asupra voastră, asaltându-vă atunci când nu sunteți atenți. Nu vă este interzis vouă [Nu este un păcat pentru voi] ca, în cazul în care sunteți afectați [de căderea abundentă] a ploii sau de o boală, să lăsați de-o parte armele voastre și să nu le purtați [în timpul rugăciunii]. Însă fiți cu băgare de seamă față de dușmanul vostru atât cât vă stă în putință. Cu adevărat, Allah le-a pregătit necredincioșilor o pedeapsă înjositoare.

(103) O, voi, dreptcredincioșilor! Dacă ați terminat rugăciunea, pomeniți-L pe Allah spunând „Subhan Allah" [„Slava lui Allah"], „Alhamdulillah" [„Lauda lui Allah"] și „La ilaha illa Allah" [„Nu există altă divinitate în afară de Allah"], în orice situație v-ați afla [oricum v-ați găsi – în picioare, șezând sau întinși pe o parte. Dacă teama a dispărut și voi v-ați aflat în siguranță, împliniți rugăciunea în mod complet, cu stâlpii ei, actele obligatorii și acțiunile voluntare specifice acesteia, așa cum v-a fost vouă prescris. Cu adevărat, rugăciunea a fost impusă musulmanilor la timpuri prestabilite. În cazul în care va aflați în localitatea de rezidență, nu este permisă întârzierea ei decât pentru un motiv [anume, întemeiat]. Însă atunci când vă aflați în călătorie, va este permis să uniți două rugăciuni și să scurtați durata lor.

(104) O, voi, dreptcredincioșilor! Să nu deveniți voi slăbi și nici leneși în a răspunde inamicilor voștri necredincioși. Căci dacă voi ați simțit durere, datorită celor uciși și răniți, tot astfel și ei suferă, așa cum suferiți și voi, și sunt ei atinși de cele de care și voi sunteți atinși. Să nu fie răbdarea [și rezistența] lor mai mare decât a voastră; pentru că voi sperați de la Allah răsplată, victorie și ajutor [susținere] la care ei nu speră. Iar Allah este știutor al situației supușilor Săi și Înțelept în orânduirea și legile Sale.

(105) O, tu, profetule! Cu adevărat, ți-am pogorât ție Coranul, cuprinzând tot adevărul, pentru a judeca între oameni în toate circumstanțele, în virtutea a ceea ce Allah te-a învățat și ți-a revelat, ci nu după bunul tău plac [ci nu după pofta ta și după părerea ta personală]. Și nu veni în apărarea celor care s-au nedreptățit pe ei înșiși și au înșelat pe ceilalți în privința celor puse în grija lor, respingându-i pe cei care vin să își ceară drepturile de la ei.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Legitimitatea „rugăciunii în situații de frică extremă" [„salat al-khauf"] și evidențierea prescripțiilor și caracteristicilor [specifice] acesteia. 2 - Prescripția de a lua în considerare cauzele și factorii specifici fiecărei situații și a faptului că dreptcredinciosul nu este scuzat [nu are o scuză] pentru ignorarea acestora, chiar și în timpul împlinirii unui act de adorare. 3 - Legitimitatea permanenței [continuității] pomenirii lui Allah Preaînaltul în orice situație, căci aceasta dă viață inimilor și le liniștește. 4 - Interzicerea slăbiciunii și a delăsării [lenii] în confruntarea inamicului, și poruncirea [prescrierea] răbdării în luptă împotrivă acestuia.

وَٱسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٠٦ وَلَا تُجَٰدِلۡ
عَنِ ٱلَّذِينَ يَخۡتَانُونَ أَنفُسَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
خَوَّانًا أَثِيمٗا ١٠٧ يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسۡتَخۡفُونَ
مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ إِذۡ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرۡضَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡلِۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطًا ١٠٨ هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ
جَٰدَلۡتُمۡ عَنۡهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنۡهُمۡ
يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيۡهِمۡ وَكِيلٗا ١٠٩ وَمَن يَعۡمَلۡ
سُوٓءًا أَوۡ يَظۡلِمۡ نَفۡسَهُۥ ثُمَّ يَسۡتَغۡفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورٗا
رَّحِيمٗا ١١٠ وَمَن يَكۡسِبۡ إِثۡمٗا فَإِنَّمَا يَكۡسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١١١ وَمَن يَكۡسِبۡ خَطِيٓـَٔةً
أَوۡ إِثۡمٗا ثُمَّ يَرۡمِ بِهِۦ بَرِيٓـٔٗا فَقَدِ ٱحۡتَمَلَ بُهۡتَٰنٗا وَإِثۡمٗا مُّبِينٗا
١١٢ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ وَرَحۡمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٞ مِّنۡهُمۡ
أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِن شَيۡءٖۚ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمۡ تَكُن تَعۡلَمُۚ وَكَانَ فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكَ عَظِيمٗا ١١٣

(106) Cere iertarea și îndurarea de la Allah! Cu adevărat, Allah este Iertător Îndurător cu robii Săi care cer iertare.

(107) Nu te certa pentru a îl apăra pe cel care înșeală și sporește întru ascunderea înșelăciunii sale, iar Allah nu îi iubește pe cei înșelători și mincinoși.

(108) Atunci când comit un păcat, ei se ascund de oameni, cu teamă și rușine; însă ei nu se pot ascunde de Allah, căci El este cu ei, cuprinzându-i [cu Știința Sa]. Lui nu-i rămâne ascuns nimic din vorbele ferite, născocite de ei întru ceea ce nu-I este plăcut lui Allah, precum apărarea unui păcătos sau acuzarea unui om nevinovat. Allah cuprinde cu Știința Sa ceea ce ei fac în ascuns și în văzul lumii, și îi va răsplăti pentru faptele lor.

(109) Iată că voi, cei care sunteți interesați de situația celor care comit o nedreptate [un păcat], le-ați luat apărarea în această viață lumească pentru a le dovedi nevinovăția și pentru a îi scuti [feri] pe ei de pedeapsă; însă cine este acela care Îl va confrunta pe Allah [aducând un argument împotriva Sa, pentru a îi susține pe aceștia] în Ziua Judecății, în vreme ce ei cunosc situația lor concretă?! Și cine este cel care va fi apărătorul lor în această Zi?! Nu există nicio îndoială asupra faptului că nimeni nu va putea face aceasta.

(110) Cel care comite o faptă rea sau se nedreptățește pe sine prin comiterea de păcate, apoi caută iertarea lui Allah recunoscându-și greșeala [păcatul], regretând-o și oprindu-se de la aceasta, îl va afla pe Allah Iertător al păcatelor sale, Îndurător față de el.

(111) Cel care comite un păcat, [indiferent] cât de mic sau de mare, va fi pedepsit pentru acesta și păcatul lui nu va fi extins asupra altcuiva în afara lui; iar Allah este Știutor al faptelor robilor Săi și El este Înțelept în orânduirile și prescripțiile Sale.

(112) Cel care înfăptuit o greșeală în mod neintenționat sau a săvârșit un păcat în mod intenționat, apoi îl acuză de aceasta pe un om nevinovat, a comis prin această faptă o minciună cruntă și un păcat învederat.

(113) O, tu, profetule! Dacă nu ai fi [fost] tu binecuvântat [privilegiat] de către Allah, prin favorul Său asupra ta, unii dintre cei care se nedreptățesc pe ei înșiși [își înșeală propriile lor suflete] te-ar fi rătăcit de la adevăr și ai fi judecat între ei cu nedreptate. Însă, în realitate, ei nu se rătăcesc decât pe ei înșiși, întrucât consecințele încercării lor de a îi devia [pe alții de la calea cea dreaptă] s-au întors împotriva lor. Allah ți-a pogorât ție Coranul și Sunna [Tradițiile profetice] și ți-a pogorât călăuzirea și lumina cele pe care nu le știuseși mai înainte. Și Harul lui Allah asupra ta a fost măreț, căci El te-a apărat de greșeală și te-a făcut profet.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Interzicerea apărării și protejării de pedeapsă a celor nedrepți [păcătoși], pentru că aceasta ar fi o formă de susținere a păcatului și agresiunii.

2 - Dreptcredinciosului i se impune ca teama [frica] sa față de Allah, preamărirea Lui și stânjenirea [rușinarea] față de El să fie mai presus de manifestarea acestora față de oricare dintre oameni.

3 - Vastitatea Îndurării lui Allah și a Iertării Sale față de cel care s-a nedreptățit pe el însuși, indiferent de cât de mare ar fi nedreptatea comisă de el, dacă după aceea a fost sincer în cererea sa de iertare și s-a delasat de păcatul comis.

4 - Avertizarea în privința acuzării unui om nevinovat și blamarea lui de cele pe care nu le-a comis, iar comiterea acestui fapt reprezintă una dintre cele mai mari minciuni.

نصف الحزب ١٠

۞ لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَىٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَٰحٍۭ بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ
ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن
يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِۦ جَهَنَّمَ ۖ وَسَآءَتْ
مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا
بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ
إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ ٱللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ
وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ وَلَءَامُرَنَّهُمْ
فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا مِّن
دُونِ ٱللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ
مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

(114) Multe dintre vorbele oamenilor sunt lipsite de bună-cuviință ori beneficiu, în afara celor care au vorbit pentru a îndemna la o milostenie, o faptă bună prescrisă de Legea islamică, la care îndeamnă o minte sănătoasă, sau pentru a îndemnă la împăcare între cei între care a apărut discordie. Iar celui care dă curs acestora căutând Mulțumirea lui Allah, îi vom da o răsplată măreață.

(115) Pe cel care îl înfruntă pe profet [cu încăpățânare] și se împotrivește celor cu care el a venit, după ce adevărul acestora a fost dovedit cu claritate, și urmează un drum diferit de cel al dreptcredincioșilor, îl vom părăsi pe el și ceea ce el a ales pentru sine și nu îl vom ajuta întru urmarea adevărului, căci el l-a respins în mod voit. Și îi vom arunca pe ei în focul dureros și arzător al Iadului, și ce rea destinație va fi aceasta pentru locuitorii săi.

(116) Cu adevărat, Allah nu iartă să i se facă asociați, și El îl pedepsește pe politeist cu o pedeapsă veșnică în Foc. În afară de politeism, El iartă păcatele cui voiește, prin Îndurarea și Harul Său. Iar Cel care îi face asociați lui Allah s-a rătăcit de la adevăr și s-a depărtat foarte mult de acesta, punând [un] semn de egalitate între Creator și creația Sa.

(117) Acești politeiști nu cheamă împreună cu Allah decât idoli numiți cu nume de femei, precum Alaat sau 'Uzza, care nu le pot face lor vreun bine și nici vreun rău. Însă, în realitate, ei nu adoră decât un diavol răzvrătit față de Allah. În aceasta nu se află niciun bine, întrucât Satana este cel care i-a îndrumat către adorarea idolilor.

(118) Tocmai de aceea, el a fost exclus de către Allah de sub Îndurarea Sa și acesta i-a spus Domnului Său jurându-se: „Voi atrage către mine o bună parte dintre supușii Tăi, și îi voi ademeni pe ei, rătăcindu-i de la adevăr."

(119) „Și îi voi opri pe ei de la calea Ta cea dreaptă, și le voi insufla lor promisiuni [deșarte și] mincinoase care vor face plăcută în ochii lor rătăcirea. Le voi porunci lor să taie urechile animalelor pentru a interzice ceea ce [de fapt] Allah a permis dintre acestea, și îi voi îndemna către schimbarea creației lui Allah și a naturii înnăscute a acesteia." Iar cel care îl ia pe Satana drept aliat și i se supune lui, este într-o pierdere [și rătăcire] învederată.

(120) Satana vă face promisiuni mincinoase și vă inspiră speranțe deșarte, îndrumându-vă de fapt doar către minciuni, fără niciun adevăr.

(121) Cei care urmează pașilor Satanei și a celor spre care îi îndeamnă, vor avea ca sălaș focul Iadului și ei nu vor afla nicio modalitate de a scăpa și a fi salvați.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cele mai multe dintre discuțiile în secret ale oamenilor nu conțin nimic bun și, poate, mai mult, chiar sunt un păcat. Puține dintre vorbele pe care oamenii le schimbă între ei conțin bunăvoință și folos.

2 - Împotrivirea arătată față de profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și depărtarea de la calea dreptcredincioșilor are ca și consecință depărtarea de Allah și intrarea în Foc.

3 - Toate păcatele [și iertarea sau pedepsirea acestora] se află sub Voința lui Allah, căci El, dacă voiește le iartă păcatele celor care le-a comis, în afară de politeism, care nu este iertat niciodată.

4 - Scopul Satanei este îndepărtarea oamenilor de la adorarea lui Allah Preaînaltul și printre cele mai cunoscute modalități se numără înfrumusețarea rătăcirii [și a nedreptății], prin dorințe deșarte și promisiuni mincinoase.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٖ
تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ
حَقّٗاۚ وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلٗا ١٢٢ لَّيۡسَ بِأَمَانِيِّكُمۡ
وَلَآ أَمَانِيِّ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِۗ مَن يَعۡمَلۡ سُوٓءٗا يُجۡزَ بِهِۦ
وَلَا يَجِدۡ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ١٢٣ وَمَن
يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ
فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ نَقِيرٗا ١٢٤ وَمَنۡ
أَحۡسَنُ دِينٗا مِّمَّنۡ أَسۡلَمَ وَجۡهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ وَٱتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبۡرَٰهِيمَ حَنِيفٗاۗ وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبۡرَٰهِيمَ خَلِيلٗا ١٢٥ وَلِلَّهِ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٖ
مُّحِيطٗا ١٢٦ وَيَسۡتَفۡتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ
فِيهِنَّ وَمَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ
ٱلَّٰتِي لَا تُؤۡتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرۡغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ
وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلۡوِلۡدَٰنِ وَأَن تَقُومُواْ لِلۡيَتَٰمَىٰ بِٱلۡقِسۡطِۚ
وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمٗا ١٢٧

Așa cum Allah a menționat răsplata primită de cei care urmează [amăgirile] Satanei, a menționat și recompensele oferite celor care urmează [învățăturile] profeților și a spus:

(122) Pe cei care au crezut în Allah și au plinit fapte bune care să-i apropie de El, îi vom face să intre în Grădini cu palate pe sub care curg pâraie în care vor rămâne veșnic. Aceasta este o promisiune de la Allah, iar promisiunea Sa este adevărată și El nu Își încalcă legământul Său, pentru că nimeni nu este mai sincer decât Allah.

(123) O, voi, musulmanilor! Salvarea [mântuirea] și izbânda nu urmează celor pe care voi vi le doriți sau pe care și le doresc oamenii Cărții, ci, dimpotrivă, acestea sunt în funcție de faptele comise. Astfel, cel care a făcut o faptă rea, va fi răsplătit pentru aceasta în Ziua Judecății și afară de Allah nu va afla el vreun susținător care să îi aducă vreun beneficiu, și nici vreun izbânditor care să îl apere de ceea ce este rău.

(124) Iar cei care plinesc fapte bune, bărbați sau femei, și cred în Allah Preaînaltul, aceia sunt cei care au împletit credința cu fapta, și ei vor sălășlui veșnic în Paradis fără a fi redus nimic din răsplata faptelor lor bune, nici măcar cât punctul aflat pe spatele sâmburelui de curmală.

(125) Nimeni nu este mai bun decât cel care se supune lui Allah, atât în aparență, cât și în sinea sa, și este sincer și devotat în intenția sa pentru Allah, împlinește fapte bune urmând cele prescrise [lui de către Allah] și urmează religia lui Avraam, care, de fapt, se află la originea religiei lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), părăsind politeismul și necredința și îndreptându-se către credința cea adevărată în Unicitatea lui Allah. Allah l-a ales pe profetul Său, Avraam (pacea fie asupra sa), deasupra celorlalte făpturi ale Sale, printr-o dragoste absolută.

(126) A lui Allah, Unicul, este Împărăția cerurilor și a pământului, iar Allah cuprinde cu Știința, Puterea și Orânduirea Sa, toate creațiile Sale.

(127) O, tu, profetule! Te întreabă pe tine referitor la femei și la drepturile și obligațiile lor. Spune: „Allah vă va face cunoscute vouă cele despre care întrebați și vă arată cele menționate în Coran cu privire la femeile orfane ai căror tutori sunteți [aflate în grija voastră] și cărora nu le dați voi dota și [partea de] moștenire pe care Allah le-a desemnat de drept, și nici nu doriți să le luați în căsătorie, și le opriți de la a se căsători tânjind după averile lor. De asemenea, Allah vă evidențiază ceea ce se cuvine de drept în privința celor slăbi, asemenea copiilor, din punctul de vedere al drepturilor lor testamentare, oprindu-vă de la a-i nedreptăți pe ei prin a pune stăpânire pe averile lor. Allah vă înștiințează cu privire la obligativitatea coordonării întru dreptate a chestiunilor ce îi privesc pe orfani, urmărind interesul acestora, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Și orice bine pe care voi îl faceți, atât orfanilor, cât și oricui altcuiva este știut de către Allah și veți fi răsplătiți pentru el.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Răsplata aflată la Allah nu poate fi dobândită doar prin dorințe și pretenții, ci prin credință și fapte bune.

2 - După faptă și răsplată, și astfel, cel care face un rău va fi răsplătit pentru el, iar cel care face ceea ce este bun, va fi recompensat cu ceva și mai bun decât acesta .

3 - Devoțiunea și supunerea față de Allah reprezintă standardul pentru gradul de acceptare al faptelor.

4 - Islamul a privilegiat drepturile celor defavorizați și slabi, precum femeile și copiii, interzicând nedreptățirea lor și impunând protejarea intereselor lor, în liniile trasate de Legea [islamică].

وَإِنِ ٱمۡرَأَةٌ خَافَتۡ مِنۢ بَعۡلِهَا نُشُوزًا أَوۡ إِعۡرَاضٗا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيۡهِمَآ أَن يُصۡلِحَا بَيۡنَهُمَا صُلۡحٗاۚ وَٱلصُّلۡحُ خَيۡرٞۗ
وَأُحۡضِرَتِ ٱلۡأَنفُسُ ٱلشُّحَّۚ وَإِن تُحۡسِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ١٢٨ وَلَن تَسۡتَطِيعُوٓاْ أَن تَعۡدِلُواْ
بَيۡنَ ٱلنِّسَآءِ وَلَوۡ حَرَصۡتُمۡۖ فَلَا تَمِيلُواْ كُلَّ ٱلۡمَيۡلِ فَتَذَرُوهَا
كَٱلۡمُعَلَّقَةِۚ وَإِن تُصۡلِحُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
غَفُورٗا رَّحِيمٗا ١٢٩ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغۡنِ ٱللَّهُ كُلّٗا مِّن سَعَتِهِۦۚ
وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا حَكِيمٗا ١٣٠ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَلَقَدۡ وَصَّيۡنَا ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن
قَبۡلِكُمۡ وَإِيَّاكُمۡ أَنِ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ وَإِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدٗا
١٣١ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا
١٣٢ إِن يَشَأۡ يُذۡهِبۡكُمۡ أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأۡتِ بِـَٔاخَرِينَۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرٗا ١٣٣ مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا فَعِندَ ٱللَّهِ
ثَوَابُ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ١٣٤

(128) Dacă o femeie se teme că soțul ei s-ar putea distanța de ea, manifestând lipsă de interes [sau dorință] pentru ea, nu este un păcat pentru cei doi soți să încheie o înțelegere între ei, prin care soția renunță [de bună voie] la unele dintre drepturile sale, precum întreținerea materială sau a patului conjugal. În acest caz, înțelegerea este mai bună pentru ei decât divorțul. Sufletele sunt înclinate către avariție și zgârcenie și nu doresc să renunțe la ceea ce li se cuvine de drept. Celor doi soți li se recomandă să trateze această înclinație înnăscută prin autoeducarea propriului sine în sensul toleranței și al bunei-cuviințe. Iar dacă veți fi supuși în privința tuturor chestiunilor ce vă privesc și vă veți teme de Allah, punându-vă la adăpost de pedeapsa Sa, prin împlinirea poruncilor și depărtarea de restricțiile Sale, cu adevărat, Allah cunoaște cele pe care voi le faceți, fără niciun ascunziș, și vă va răsplăti pentru ele.

(129) O, voi, soților! Voi nu veți reuși să fiți în totalitate drepți cu soțiile voastre din punctul de vedere al favorizării afective [a uneia dintre ele], chiar și dacă ați insista voi cu stăruință întru aceasta, datorită unor chestiuni asupra cărora nu aveți control deplin. Însă nu vă depărtați întru totul de cea pe care nu o iubiți [așa de mult], lăsând-o ca și agățată [într-o stare de incertitudine], nici cu un soț care își exercită obligațiile sale de drept, și nici fără de soț pentru a putea căuta o altă căsătorie. Dacă veți îndrepta cele aflate între voi, străduindu-vă întru plinirea celor ce nu vă sunt pe plac dintre drepturile unei soții, și veți fi cu teamă de Allah în privința ei, cu adevărat, Allah este Iertător, Îndurător cu voi.

(130) Dacă cei doi soți se despart, fie prin divorț, fie în urma separării înaintată de către soție [khulu'], Allah îi va dărui pe fiecare dintre ei cu ceva care va umple acest gol, din binecuvântarea și Harul Său fără margini. Bărbatului îi va dărui o soție și mai bună decât cea [dintâi], iar femeii îi va da un soț și mai bun [decât cel anterior], și binecuvântarea și Îndurarea lui Allah sunt nemărginite, și El este Înțelept în orânduirile și hotărârile Sale.

(131) Lui Allah, Unicul, îi aparține stăpânirea cerurilor și a pământului și a ceea ce se află între ele. [Cu adevărat] Noi am încheiat un legământ cu evreii și creștinii dintre oamenii Cărții și [de asemenea] am luat cu voi legământul de a împlini poruncile lui Allah și a vă depărta de ceea ce El v-a oprit. Dacă veți nega acest legământ și veți fi necredincioși în privința lui, nu vă veți face rău decât vouă înșivă, căci Allah este mai presus [de tot și de toate] și El nu are nicio nevoie de actele voastre de adorare. A Lui este Împărăția cerurilor și a pământului și El Își este Autosuficient Sieși și nu se află în nicio nevoie de niciuna dintre creațiile Sale. El este Cel ale Cărui Atribute și Acțiuni sunt, în totalitatea lor, demne de laudă. (132) A lui Allah, este Împarăția cerurilor și a pământului, El este Unicul îndreptățit întru a fi adorat. Allah este de ajuns că Orânduitor a tot ceea ce are legătură cu creația Sa.

(133) O, voi, oameni! Dacă Allah ar dori, v-ar [putea] distruge pe voi toți și ar aduce în locul vostru alți oameni care să Îi fie supuși Lui și să nu Îi încalce poruncile; iar Allah este Cel cu putere peste aceasta.

(134) O, voi, oameni! Acela dintre voi care, prin faptele sale, urmărește doar răsplata vieții lumești, să știe că la Allah se află atât răsplata acestei vieți, cât și cea a Vieții de Apoi, și să ceară a fi răsplătit în fiecare dintre acestea. Allah aude vorbele voastre și vede faptele voastre și vă va răsplăti pentru ele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Reconcilierea între cei doi soți în cazul apariției unui dezacord sau conflict între aceștia și acordarea priorității interesului general al perpetuării vieții de cuplu și menținerii contractului de căsătorie prin renunțarea la anumite chestiuni care i se cuvin de drept unuia dintre ei este de preferat. 2 - Obligația impusă soților de către Allah Preaînaltul de a fi drepți cu toate soțiile lor, mai ales din punct de vedere material, în funcție de posibilitățile lor și în limitele Legii islamice, în cazul în care dreptatea nu poate fi menținută în chestiunile de ordin afectiv, precum iubirea și înclinația afectivă [mai accentuată către una dintre soții]. 3 - Despărțirea nu este un păcat pentru cei doi soți, în cazul în care menținerea vieții de cuplul a devenit imposibilă. 4 - Porunca generală pentru toate creațiile lui Allah, de la prima și până la ultima, este aceea de fi cu teamă de Allah și a se pune la adăpost de pedeapsa Sa, prin urmărea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale.

ثلاثة أرباع الحزب ١٠

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُونُواْ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ
عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُواْ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُواْ ۚ وَإِن تَلْوُۥٓاْ
أَوْ تُعْرِضُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ
بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ ثُمَّ ءَامَنُواْ ثُمَّ
كَفَرُواْ ثُمَّ ٱزْدَادُواْ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًۢا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ ٱلَّذِينَ
يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ
عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى
ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُواْ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ
إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

(135) O, voi ce care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Fiți drepți în toate situațiile, oferind fiecăruia mărturia voastră întru dreptate, chiar și dacă aceasta ar presupune să mărturisiți împotriva voastră înșivă, întru dreptate, sau împotriva părinților sau rudelor voastre. Să nu vă împingă pe voi sărăcia, ori, dimpotrivă, bogăția vreunuia dintre voi la depunerea mărturiei sau oprirea de la aceasta, căci Allah este îndeajuns pentru a-l ajuta pe cel sărac sau bogat dintre voi, și El este mai bine cunoscător a ceea ce este benefic pentru aceștia. Așadar, nu urmați poftelor și dorințelor voastre atunci când depuneți mărturie, pentru a nu vă depărta astfel de la adevăr. Dacă ați jurat strâmb sau ați refuzat să depuneți mărturie, Allah este, cu adevărat, Știutor al celor pe care voi le faceți.

(136) O, voi cei care credeți, fiți fermi în credința voastră în Allah, în profetul Său, în Coranul revelat profetului Său și în Scripturile pogorâte profeților de dinaintea sa. Iar cel care este necredincios în privința lui Allah, a îngerilor Săi, a Scripturilor Sale, a profeților Săi și a Zilei Judecății, s-a depărtat de calea cea dreaptă.

(137) Celor care revin la necredință, după credință, în sensul că au acceptat credința apoi s-au delăsat de ea, apoi iar au acceptat credința, apoi iar s-au delăsat de credință, și au persistat în necredință și au murit astfel, Allah nu le va ierta păcatele lor și nici nu îi va ajuta pe ei să meargă pe drumul cel drept către El, Preaînaltul.

(138) O, tu, profetule! Spune-le ipocriților [informează-i pe ipocriții] care pretind în văzul lumii credința, ascunzând în sinea lor necredința, că ei vor avea la Allah în Ziua Judecății o pedeapsă dureroasă.

(139) Aceasta este pedeapsa lor datorită faptului că ei i-au luat pe necredincioși ca ajutoare și sprijin în locul dreptcredincioșilor. Și este de mirare ce i-a făcut pe ei să îi ia drept orânduitori! Oare caută ei la aceștia o putere și întărirea prin care să fie ei ridicați învingători! Însă puterea și tăria este toată numai de la Allah.

(140) O, voi, dreptcredincioșilor! Cu adevărat, Allah v-a revelat vouă în Nobilul Coran faptul că, dacă vă aflați într-o adunare și auziți pe cineva exprimându-și necredința în privința versetelor lui Allah și luându-le în derâdere, vi se impune vouă să părăsiți acea adunare și să vă depărtați de ei, până când ei vor schimba discuția către ceea ce nu presupune necredința în privința versetelor lui Allah și batjocorirea lor. Dacă veți rămâne așezați împreună cu ei în vreme ce ei își exprimă necredința față de versetele lui Allah și le iau în derâdere, veți fi considerați asemenea lor în sensul încălcării poruncii lui Allah. Aceasta întrucât voi ați manifestat neascultare față de Allah, rămânând împreună cu ei în această situație, așa cum și ei au încălcat poruncă lui Allah prin necredința lor. Cu adevărat, Allah îi va aduna împreună cu necredincioșii în Ziua Judecății în focul Iadului, pe ipocriții care pretind în văzul lumii credința și ascund în lăuntrul lor necredința.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Obligativitatea dreptății în cazul judecării între oameni și în cazul depunerii unei mărturii, chiar și dacă adevărul ar fi împotriva propriului sine sau al unora dintre rudele apropiate.

2 - Dreptcredinciosului i se impune să se străduiască în plinirea acelor fapte, fizice și spirituale, care să îi sporească credința și să o întărească în inima sa.

3 - Cel mai mare pericol pentru islam și musulmani este reprezentat de ipocriți și din această cauză ei au fost amenințați de Allah cu cea mai cruntă pedeapsă în Viața de Apoi.

4 - Dacă un dreptcredincios nu este în măsură să răspundă celui care atacă versete lui Allah și Legea Sa, nu îi este permis să stea împreună cu el în această situație.

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٞ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓاْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَٰفِرِينَ نَصِيبٞ قَالُوٓاْ أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَۚ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۗ وَلَن يَجْعَلَ ٱللَّهُ لِلْكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٤١ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوٓاْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُواْ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٤٢ مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ١٤٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُواْ لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ١٤٤ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِي ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ١٤٥ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصْلَحُواْ وَٱعْتَصَمُواْ بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُواْ دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ١٤٦ مَّا يَفْعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنتُمْۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ١٤٧

(141) Cei care așteaptă să vadă ce vi se întâmplă vouă dintre ceea ce este bun sau rău, dacă voi veți avea parte de o izbândă de la Allah și veți obține o pradă de război, vor spune: „Oare nu am fost noi împreună cu voi și am fost martori la ceea ce și voi ați fost prezenți?!" pentru a lua și ei o parte. Iar atunci când necredincioșii au parte de izbândă, le spun lor: „Oare nu ne-am îngrijit noi de treburile voastre și v-am împresurat cu grija și sprijinul nostru, și v-am apărat de dreptcredincioși, oferindu-vă vouă ajutor și descurajându-i pe ei?" Allah va judeca între voi toți în Ziua Judecății și îi va recompensa pe dreptcredincioși cu intrarea în Paradis și îi va răsplăti pe ipocriți cu cea mai de jos treaptă a Infernului. Prin Harul Său, Allah nu le permite necredincioșilor să pună stăpânire asupra dreptcredincioșilor, ci, dimpotrivă, succesul final va fi al celor credincioși.

(142) Cu adevărat, ipocriții [încearcă să] Îl înșele pe Allah, pretinzând în văzul lumii credința în islam și ascunzându-și necredința, în vreme ce [de fapt] El îi înșeală pe ei. Allah a protejat viețile lor, în pofida faptului că El le cunoaște necredința, însă le-a pregătit cea mai cruntă pedeapsă în Viața de Apoi. Dacă s-au ridicat pentru Rugăciune, o fac cu indolență, fără drag și fără tragere de inimă și nu îl pomenesc pe Allah decât foarte puțin, atunci când se află în preajmă dreptcredincioșilor.

(143) Acei ipocriți ezită, nefiind, nici în aparență, și nici în esență, nici de partea dreptcredincioșilor, și nici [de cea] a necredincioșilor. Dimpotrivă, în aparență ei sunt de partea dreptcredincioșilor, în vreme ce în esență sunt cu necredincioșii. O, tu, profetule! Celui pe care Allah l-a rătăcit nu-i vei găsi vreo cale pentru a-l călăuzi [și a-l scoate] din rătăcire.

(144) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! Nu îi luați pe necredincioși conducători peste voi, încredințându-vă lor, în locul dreptcredincioșilor. Oare doriți voi să îi faceți o dovadă clară [și un motiv întemeiat] lui Allah pentru [a atrage asupra voastră] o binemeritată pedeapsă?!

(145) Cu adevărat, ipocriții vor fi puși de către Allah în Ziua Judecății în cel mai de jos loc din Infern, și nu le vei afla lor ajutor care să îi apere de pedeapsa Focului.

(146) În afară de aceia care s-au întors din ipocrizia lor la Allah, căindu-se din inimă, cu sinceritate, și ținând [strâns] legământul cu Allah, și au făcut ca faptele lor să fie sincere și devotate lui Allah fără fățărnicie. Aceștia sunt cei care se alătură dreptcredincioșilor, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și Allah le va da dreptcredincioșilor o bogată răsplată. (147) Allah nu are nicio nevoie de pedepsirea voastră, dacă voi Îi veți mulțumi Lui și veți crede în El, căci El este Cel Iubitor, Îndurător. El vă pedepsește [doar] pentru păcatele voastre. Și dacă veți îmbunătăți faptele voastre și Îi veți mulțumi Lui pentru binecuvântările pogorâte asupra voastră și veți crede în El, atât prin fapte, cât și în inima voastră, nicio pedeapsă nu se va abate asupra voastră, căci Allah este Mulțumitor cu cel care recunoaște binecuvântările Sale și îi sporește răsplata. El cunoaște credința creațiilor Sale și îl va răsplăti pe fiecare pentru faptele sale.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Evidențierea atributelor ipocriților și, dintre acestea, și grija lor excesivă pentru partea revenită lor, atât de la dreptcredincioși, cât și de la necredincioși. 2 - Printre cele mai evidente caracteristici ale ipocriților se numără ezitarea, confuzia și neliniștea, ei nefiind cu adevărat, nici de partea dreptcredincioșilor, și nici de cea a necredincioșilor.

3 - Interdicția strictă a desemnării necredincioșilor drept conducători, în detrimentul dreptcredincioșilor.

4 - Cea mai măreață modalitate pentru un om de a se feri de pedeapsa lui Allah Preaînaltul în Viața de Apoi este credința sinceră îmbinată cu plinirea de fapte bune.